

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Halakhot ketanot

Ḥagiz, Ya'aqov Ben Shemu'el

לאומש ןב בקעי, זיגח

Poh Ṳinizi'ah, 464 [1703 oder 1704]

[המדקה]

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9379

עמי ששׁו זאת הקדמת הרב בעל הלבנות קטנות חלק ראשון

אמר הצעור תולעת ועקב בן לא"ה כמות רר סמואל בן כמות רר ועקב בכמות רר סמואל בכמות רר ועקב
 חאב"ז בכמות רר וכו' זכ"ל מזרע המלוכה ומן הפרתמים גלות ירושלים אשר בקפרד אשר גורמו מעם
 והם יבאו ראשונה לעיר גדולה של חכמים ושל סופרים וס' וע' א' ומזרע דהארץ קדישא קאתיבא הוא אבי זקנתו
 הרבנית פאלומבה הנברת תנכ"ב בה"ה הרב הגדול כמות רר יאודה הכהן זלה"ה מזקני קסטיליא וחכמיה הגה הוא
 אשר מביא וקורא בשמו לפעמים אבא מארי זלה"ה בספריו מורי זקני ה"ה כמות רר דרך זלה"ה: זאת היתה לי כי
 פקודיך נכרתי זכות אבותי הקדושים פסויעני לסקוד בדלתי הלימוד ראה ראיתי לכתוב מקצת משאלות פנסאלו
 בבית מדרשנו המדרש הגדול **בית יעקב** מדי שבת בשבתו ולהיות בלתי אפשר להאריך בכל א' כרצוני
 אכתוב מה פעלה במחשבה בקצור כדרך אפסר סדכין אפסר משאי אפסר והסתרתני
 לכותבם בקיצור הלשון היותר אפשרי ודרך רמז לב' סיבות א' כמו טעוין רז"ל פתמכיין הדין או הדרסה שלהם
 לפסקו כדי שיעלה זכרו בקראו בפסוק ב' לאהבת הקיצור ב' לחדד לתלמידים שיבקשו מקור הדין ואמיתותו בדבריו
 ולכן קראתי אותם בשם **הרבנות קטנות** כשם כן הם להיות יבאו מקטן הערך כמוני ועוד שהוא קטן
 דומה לאין כההוא דעשה אזכיר לתורה ככו' ומפני הקנאה והתאווה והכבוד שלא יהיו
 קנאין פוגעין בו ואידי דזוטרי מירכס וסלא להרבנות בהנחאה ויהיה המעט מחזיק את המורבה וה' יעזרנו ע"ד כבוד
 שמו אבי רח"ה

והאז היה הקדמתו לחלק שני

אמר העבד ישראל חאב"ז ס"ט ה"ה יעקב בכמות רר סמואל זלה"ה בן בן של ארזלים הקדושים אשר ב"ה
 אחרי אשר זכות אבותי כויעני ויעלמי מבור שאון ויקם על כלפי רבלי כוכן אשורו ויתן בפי ס"ה ת"ל: ירה
 רבים ווראו ויבטחו בה' כי הוא הכותן ליעקב כח ויכעבנו על ערס דיו כאשר עשה לי הקטן וכעיר: כי אחרי אס
 עברו עלי כרות רבות ורעות ביגון על יבוגי האחרון הכבוד והוא חולי רע ומר הנויעני ע"י פערי מות: וזכרבים היו עמד
 להתפלל בעדי והסכו את שמי ויקטב ה' ויסמע ולא בזה את תפלתם ויעמרכי על עמדי. אמרתי במה אקדם
 ובביתו אין לחם ואין קמלה: ואקח ממה שחכמי לסלס תורות לשמו הגדול אשר הפלא חסדו לי זעיר סס זעיר
 מעט ממה שנסאל מידי שבת בשבתו בבית מדרשנו כקרא בית יעקב ומקצת ממה שכתרס אשלי מידי עברי וכו'
 וס: ומכתיו חלק שני להלכות קטנות שחברתי בחלק הראשון והורעתי כאמנה כי דברי אלה קטנים הן בערכם
 להיות יבאו מקטן הערך כמוני: ועוד שלא באו בסלמות כדרך כותבי תשובות לשאלות שבוים שמי היו נשאלות
 והיוס קבר לעיין כל הכורך: ואס לא יועילו להלכה: והיו לעורר לב הצעירים אשר כמוני ולב התלמידים לחרודי
 בעלמא: ראס לא כן מה יס בירי לסלס תורות ואס מעט הוא הרי נאמר במנחת כרבה אשה ריח ניחוח ללמד סא
 המרבה וא' המעט **אמר** ויס בקובץ זה ס' ד' סימנים כנגד מי שאתר לעולמו די הוא יאמר די לברותי ולכרות
 עמו בית ישראל ומחול עונותיו ויטע בלבבו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם אבי רח"ה

כתב אבא מארי זכרנו לחיי הע"ה בהקדמת ספרו הגדול גבי והלכת בדרסו מן שמדות הב"ה להועיל
 לעולם כמו שכתבתי כן ראוי לכל מי שהגיע לו מהשלמות שיסתדל להס' ולתוכפי מה שאפשר להדמות
 בזה לבורא יתברך כפי היכולת וע"כ אין ראוי לא' מן השלמים שינכנו על הכתבו בזה ולטעון על דבריו כפי שבת
 הכינות או מחמת הקנאה המצויה כזזה אולי יהיה קיבה שלא יבין מדבריו מה שרצונו בהם ואס לא עלה בידנו על
 השתדלותנו בענייני התורה אלא ההסתדלות בלבד דיוכנו ואס לא וועיל לברוליס ממנו וועיל לאשר יהיו בערכנו ע"כ
 ועיין מ"ס הרמ"ב ס' ז' בקוף פירושנו על המשנה הבאתי לשונו בעץ החיים התכלות שאס אולי ימצא בדבריו הב
 שאינו: הוא מטעם היותו מטורף במסעות הדרך וכו' כ' ש' אין לבנות לבני ירושלים תו"ב המקובלים ביבנומה
 ואנחות וכההוא דאמר אי קרבתן כיכה לא תנאי ועכ"ז עוסקין בתורה יומם ולילה: ועוד כתב הרמ"ב ס' ז' ומי שומע
 בו טעות או כתבאר לו בפ' הלכה מן ההלכות פי' טוב מאשר שירסתיו ועורר על זה ויכתב אותי ואין ראוי לבנות
 בתפסתו אבל מוסבר מן ה' על זה אהוב אשלי לפי שהוא מלאכת ה' ע"כ גם אני הצעיר זכות אבותי פויעני להיות
 מאוהבי האמת ואיני חושש בעצמי לומר טעיתי כאשר ועירו כל בני המדרס וכו' ומי לנו גדול מרבא וחור ודרס
 דבריו שאמרתי בפניכם טעות הס בירי גם אני אומר לתופס שיתפוס אותי לאהבת האמת קורא אני עליו מעיני ומיכן
 תסתוים שמתא כי לא יבכר שמתוך התעוררות שלי וסלג לא תתחדס א' זו הלכה וכההוא דאבא גלאו לך חסבא וכו'
 חלה ככו אל ויחכני וישימני מאוהבי שמו אמן

הקדמת

1734
UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

יודע המחשבות ובוהן הלבבות

יחד הבורא המפקיף על הנפתר ועל הנבלה
הסר חין ממוס מדינו ואין קץ למלכותו ועין כל
אליו מסבת.

דוא

היודע כי לא לכבודו ולא לכבוד בית אבא. אנו נטפל לעסק זה ונאמן עלי הדיון כי כל מחשבותי ומחלבי.
כאשר חשבתי דרכי. ועלתה על לבי מעוריעד היום הזה. לא היה ח' (להתייחר ולהתגדל ולספר בזיון
שמי ותהלתי. אלו לקנות לי עם במקום גדולים מחקריו לב אשר העברס לראשו עטרת תפארת.

ולעולם

לא זאת בקשתי ולא אנכי מבקש. יען ידעתי גם ידעתי. ערכי עלי כעורך הדיוט הקל ומקומי
כשעור ית ט ככל קומתי. ואל קורתי הקטנה בחכמה. אשר ממני כעדרת.

היום

כעשר פנים. אשר עונותי התעו אותי מבית אבי ומארץ מולדתי. ונרפנו מהסתפח היום. במחלת ה'.
אדמת קדש הוא עיר המנוחה לעם המושב בה. נשוא עון בחיים ובמות ההולכים בתוכה ד' א' עונותם מכפרת.

יבוע

ארון עולם יטקו. מרומי הברכה העליונה. גולת הכותרת. הוא עטרת תפארת.
אשר במותם לא יתפרדו כל עצמותם. בצער גלבול מחילות. עם עם לו חק ומעפט ומשמרת.

ישראל

יחכו וסם יכעני הבופים הנוראים האלפים האלהיים המה הגבורים ישישים מהובמים סממם בוראם
עבדים מתמדיים להשקענב בסיפור סבור תורתו בחיים ובמות. מבלי לאות ועמל. הזמן להם מן הטוב הצפון. שיעור רחב
ידי. כבוד ה' הוא זה. וזאת האהים. ויאכלו וישתו וישבעו ויוותרו כדבר ה'. לומרים ומלמדים תורה מתוך הדחק
עומדים בבית ה' בלילות. לוחמים מלחמות ה' בעשתרות קרנים. כי מזיון תפא תורה ודבר ה' מורסלס. המה נפלאו
ממני בפלאי מעמיהם ובבורתם. ולהם יאות ההדר והאדרת.

לא

לי צעיר צבובים. קצוץ כנפים. שקוע בכלא. מעוך בכבול חלום ההרכבה רפה המונ כתר הקפאים אשר ידעתי
מעט ערכי. וקוצר השבתי. גוט עשר רמה ותולעה. כבער מדעת וכפשו מאלו דיוועת בשבתי הבות מעט. גם פה
לא עשיתי מחומה. במעצבות ודעת כאשר עין רואה ואין שומעת. ובכל הארץ מודעת. כי עורכי באבי כלו ימי ושנותי
וסרקתי עול הלימוד והסקידה. בפער הגדול. אשר לואת אבכה בזו ועזר. ואשא בטרי בסיני כי כלו ביוגן זה חיי. והדי
אני כבן שלשים שנה. סמוך אע"פ שאינו כראיה. ושאהה לי כלבוא. ולבי מר כפלים לתפוסה כי נדחה ממנו עד לב
השמים. כלפור יבער. כי אנכי מדעת נבער. ואפילו המעט מעער. סלמדתי בקטנותי. לא עלה בודי לקיומו בבחרותי
ותקפה עלי מסכתי. כי גליתי ולא כדרך הגולים ושלא במקום תורה נתארך גלותי. ואף כי רחש לבי דבר טוב. בערב
במלון. להיות חונן על הסיא גרסא ריכקותא ואתאפק לכתוב אזה דבר על הכיור ועל הדפתרא על דרך חקורי מסכרא
והכי קתני. אכן אבות מזיקין מתטיכן לה. כי עבר על עבר וחדו. ידובקי. והיו לבצר אחד. לוימודי הוא קרעים וקרעי
קרעים. וזרעה חולה כי זכירתו גם היא באנחה ותשוב אחד. הרחק הרחק מטחוי קשת. באופן שאינו עולה בודי
ממנו. לא פליט ולא רביע כי הבצר המליט. פולט ואינו קולט והלח זורה ומסרת:

יגון

יומי ואנחה לול. כי אהרי טובי בחמתו. ולמקום אבותי לא הבעתי בהיותי פלוג בביתו מוטל בכל סכיות
החמדה והמתנתו ונתרסלתי. עד כי מן שמים נלחמו הככבים ולא הצליחו כי בקנינים. והסירו את עדי
מעל ראשי שועי אלופי ומוודע הוא הרב המופלא מ"ה מ"ז אל כדר ממני ואני כשארתי לבדי. גבר אומל לראות יגון
ועמל בלא זכות לעמלה כל תורה. כי רס א הצער והסערה כאשר זה דרכם כל כוכבי כסף בערב וסם יספילו מטה
העליונים. וסחו גבהות ארוים עד אשר יפארוס כקנקנס רקנס מוטים על צדי. וסם מופלגן מלהן והאזיבוס יעלום
עדי רוס המעונים אשר גם בזה. היתה במעל יד הזמן בלתי כאמן נכמן. ונטמן אשר נכב במצב כקצב לזכות
לטוב ויערוף וטרון באכנו ובחמתו וירוף. יהרוף לא ישיב יד ומבלע קולע כולע אל ירך אנשי עם ויחס אוהב כל בני
כבל בלי עם ומחם באנשי עם ארץ נתנה ביד רטע ושעכור כל מזימותי. והובל עול תורה. על זאת יסתומס לבי ובהל
לא יאר אורו כי אראש שמי המחשבות שבות ורבות ובל אע מה העשה. רס אחרש ואהשה. כרעב ונקסה או אשומה
במר נפשו ואהמה להפסוע. במרוס קולי קול ענות חלושה שתשמע בה קול הברה אף עתה הלחנו כלכל כי רחיתי
חמם וריב בעיר ואראה כי אזלת יד ובמקום אשרי העם המחזיקים ביד לומדי התורה. איכה ועם זהב הסתות והרסון
מנטורו האי קרתא החריבו קרתא קדישא. והחשובים המאורות וקלקלו הכמורות. והעכו אותם לבורות נטבדים אשר לא
יכילו המים. ויהפכו כל המים הכר בוא"ר לר"ס דס יחשב לאיש ההוא. איש העוים ואיש הבליעל דס ספק לא
יחבה ה' קלוח לו. כל לו ולהם הסמוכים זה לזה. וסעכו מקלונא דלא מצע דמא. ודמים בדמים יבעו. כי רבים דמים ספכו.
קבלת ה' צבאות. תעשה זאת אשר עצמותי היא מרקבת ומסדרת. והצער הזה סגור בסגור לבבי הוא לבדו הסעיר.
את רוחי כי בלשוני אדבר ואעשה מכפרת ולואת תורה בבכי ממררת.

אחר

ראותי כי בארשים חמים נפלה אומת וראת סלהבת. ופחד הרעעים בעושרם ואין דורס ואין
מבקש

מבקש ואין כה וכה ואיך לא כן אין איש עוזר ומועדי להקים ירועות המשכן ואהל העדות ולחזק דגל התורה בתורה
לשבר מתלעות מעול וחומץ המללחים גרוסם של הת' חומץ מה יעשה החוב אשר כמוני בעשבו בעצבו זכו
יזה הביאם בכליותי מבתי בראי ומבתי בוואי ולהרע לי קם כנסר ואך לטוב תכעותי מתונים אחת היא על כן
אמרתו ראנה בלבי אטיחנה ותרווח לי ויהי מה רציתי לגלות טפה כסתר ונבלה לא ראוי זה כראוי זה: הנה הטובה
שבהם שי לא ידעתי ספורות וקרון של כתובים סובל על כרמי עד תום בחי משתאה מחריט מתעצב לעבר
כבהל להוה ירא לעתיד ובל ארע מה אעשה ואכא אפנה לעזרה להצילני מרעתי וממבוכות רבות הבוערות
בי כאש אוכלת בעצמותי יקר ויקר במריפת בני אהרן כשמה וגוף קיים רואה ואיכו בראה רק כדחה מפני הסעה
גרופה וקטומה ספתה המכפמת כאש להב בסופה ואין מכה ומים מן התורה אין לשתות כי כל מה
שהירד עושה לשבעים סנה אין בו כדי במיעה והאש בלבי בוערת:

על

רא ורא וראי קא בכינא עיני בוכיה פלגו מים ואורים נהרים מחלי ידים כי זכר כל המעשים אשר לא יעשו
עלה בלבי ועצבו וכאבי בעברי סכין אבשרא ולא ראיתי מנחם עד הנה ועריון המחלוקת במקומה עומרת
לא תמים ככור החלמים לא נעו אמות סיפיה וקומות חומות ארמנותיה גבהו מאד מאד עד חצי השמים והנה
ספון ושמחה נכו לקולה והאכה סוברת הגויה במחובה להיות מתוארת מחלוקת רבמית בראש להבת שלהבת
המחצבת רהב תפול מן השמים להחרוד ולהפריד סרוד מעיר לחלק תכא הבערה ואכלה המים אשר בתעלה
מה אמולה לביתי במקום גילה עם תהא מעוף נוקה ואשילה קוימא ושרירא גם כי אשעק ואשוע ימים על פנה
כי האי בונא עד כי ה' ישמע משמים ויתמו חטאים מן הארץ כי חכיתי לה המסתיר פניו וכו' קויתלו וטיב אחריתי
מראשיתי וסמן סגך לי אבי אמא בזרונתי תשמור לי בגלותי ויאיר עיני בתורתו בזקנותי ושכתי להקים עם
אבהתי ויחזיק מועט את המרובה אשר חפצתי תאבתי וחסקתי להסביל ולהטיב לי ולבני גילי אשר בערכי
במנה הראויה להתכבד בזכות הרבים וכוף כל סוף לא תהיה האמת כעדרת

ובשם ה' אקרא אלי עזר מלך עוזר ביום כרה גזר ומקיים לו אוחיל והיה לי לעזרה וסובבני ועזרני ואזרני
חול אלך לי אל הד המור ומאחר שהחלתי והורתי ולדתי בקרונת הארץ אבמור ולאורך ימים תהיה
עם מנוחתי ואחת שלתי מאת ה' אותה אבקם בחיים ובמות והיו לאחדים בידי ואחבר את האלה להיות אחד
בלב א': אשכיס ואעריב להבין מתורתו פלאות ולסוני ההלל תהיה גומרת:

ישם

אהי ועקב אבי אשר עד כה ערכי הערני והדריכני למדני והביאני עד הלום וכד רעווכי הונו סליקו
על משכבי בלילות ורוח עברה על פני ותדר פנתי מעיני והמחטבה לא הניחה לי לישון זלי מעוררת
ואוברת עד מתי ה' אהי הצבאות קן התלאות העולות ויורדות עמי עד לחי ומכשולי הזמן המונעים
ויסבים ממולי ארוקים בו אשר בהם אין דעתי מתקררת

וישראל מלאך טוב ופרקליט המלמדני להועיל ויוכיחי על פני בטובה מרדות אחת ויורכי ויאמר לי בכתב
ובע פ' עד מתי עצל תשכב על דרך ותתן את פיך ולבך שוין להחטיא את בשרך כלך מרברך אלה
הטוב אתה מאביך הראשון בחיר שבאבות כי אף שקדמה לו ההבטחה אחזר שלכות ירא שמה יגרום החטא וכו'
ואתה לא כן הסיבות לבך אחרנית וזה עשר פנים גורפת מהסתפח בנחלת ה' ולבנות לך בית בארץ המים
לנטוע שמים וליוכד ארץ אשר לא תהוה בראה כי אס לשבת וברה ותנפיה כדחה ממך עשה זאת אופיה והזרז
על כל מה שתפלוט וכל אשר תמצא ירך לעשות בבקך עשה לא ימנעו ממך משפטו הכובדים הנכבדים ומערכתם
כי אס חולם הרעיון ועליות היודים ורע כא וראה כי האהים כתך עליון על כל המוצאות הבחירות בחור בטוב
ומאז ברע ואת הטוב תקבל מאת האהים ולילה כיום ואיר לך בע' הז' מעין הע' הב' ואס תאבה שמוע אלי
בעוד כפתך רעננה ואשר כח בך לרנן המערכה קום עלה רץ כאחד הצבאים להשיג ולהציל מן הרוח ורוח

אהים מרפפת על פני המים מומה מל תורה הוא הרך דרך עץ החיים הנכחים ותחילת חבכה יהיה לך
לאורח בישור כמיר פתיל תבלת וקדש עמך בקדש ישראל כי פאך וא תפסע פסיעה גסה על
ראשיע קדם הליכותי יהיו הלבנות קטנות כהלכות אי מלכי בקדש אשר בזה בחיים ובמות תמות נפטן
מות ושרים והלכה והיתה בצרור החיים לחי עולם אשר נטע בתוכי ותן תורה בזבח תודה
בקרבן ננחה וחגיגה והשטן תחת העץ ותאכל משריו ברי חדש ותטבע ותותר פלחם הפנים
והיה כל מבקש ה' יבא אהל מועד ולא ימוסו מפני ומשי זרעך מעתה ועד עולם ואתה יהיה בך ב'ה לעמוד
בהיב

בתיבת חןך זל וצטחך וכרך כי יש ערך וערכים להדע ולהטיב בידע נח ורחם כי רבים הללו היו חוש ועצלות ידים וכל אשר תתפל על הטוב מעשותו בדחותו למחרתו תוסף צרה וזכר מן הדרכי הישר כי הלאה נסה כתיב ויתן ימי צבות האדם בדאבה ובממון ויהיו חיו צרה למען אשר לא יבורח מאחוריו וכל אשר תאמר לכשאפנה אפנה תסנה בחולת כיומי יודע מחר התשיגנו לא הרברים ודומהין הן הן הנקנים באמורה לכל חכמי לב וכל הדרכים בחסות סקנא אביך יעקב וישאל סבא וישנה רבן אבינו רועינו רעיא מהומא חסוק ואחוז בהס ומחס לתח ידך וקוס נא משה סה כבא רב והקריבם נא לפתחך כי הוה השאירוס למשנותם ברכה אחריו חיס עד העולם זכרם מקור מוס חיים לא יסוף מזרעם לרצון להם לפני ה' לרונת חזרת ובשמעי את מוסר אב רב בחכמה אשר בא לי להזכיר את עוני עמדתי מרעד ועבמה נפשי עלי כי דבריו טובים וכמוסים ושמע הן להם ולו אוכל לעשות את הדבר הזה אשר יעיד עלי הבורא כי בו חשתי ונפתי ומצאתי דלתות העזרה פגורות לפני וכל הכסף מטה וכל החכמה מטה מטה אשר לזאת חבלי וולדה באו לי באטה המבכרת

עם כל זה נערתני חכמי ואמרתני זו היא עת לעשות וה' אלהים אמת יעזור לי וצטחתי וסמכתי דעתי בבחן של זקן כי דין רפס מבי אבא לאחוז כמכהגי במדת הבטחן ושלא להרהר אחד מדותיו ית' כי כדוק ואמר כוא ואמנס אכבי חטאתי וישלחני ביד פצעי כי הלאה עשה פוראז מלפניו ואנכי פניתי הבית מבית ומחוץ וחפתי חופס מחוסס ואורא כי ערום אכבי מתורה ומצות דמגנו עלי אף בעורא דלא עביקא בהו וסוף כל סוף לקחתי מכל אשר נמצא אתי באמתחת בלותי מתחלת אבותי ואוכל מכל ולא כל אשר היותי יכול לאכול מאשר טפחו ורבו בנזות התורה אשר פס משה הגיד דבריו ליעקב ומפיו שמעתי שאחר גמר וריעה וקצרה וטחונה אשר זרע יקצר וטחן ולס א"א אל חיבורו הגדול על הב"ש וע"פ וקרא לו בשם לחם הפנים הלך לו לעיר המהוללה רבתו בדעות שרתי במדינות קושטנדיגה יע"א להרפוסו בדפוס אשר היה פס בראשונה ובעונותיו פס ה"קל קול יעקב והיתה פס מנחתו וס"ת פהיה פמו נבנו פס וכן קרהו ביתר ושאר בתיבותו לא ודענומה הוה להם בי לא כמכאו בתוך המהתרת

ומתורת משה למרנו ועיני דודו ותלמודו רבני גולה הנוספים על כסא הסוראה בע"ק עיר הלאה סלה ה"י ודעי טובא כמה גדול כחו בתורה סבכתב ובע"פ וכבר בתפרסמו קצת מתוקף פסקיו והוראותיו המאירים ומזהירים במער הגדול הוא הגאון הכהן הגדול בעל מער אפרים אל ועוד לו בצער בת רבים אשר הכין וחקר והדריך וחדך לרבים בדרכי נועם אשר להגאון מוהדררפ דלוו אל וכלה רבות מתשובותיו ומאמרו הנעמים כתפשו בחיו בע"פ ובכתב יש אתנו על אחת כמה וכמה מן החידושים אשר היה מאסף אתו בקילמוסו באותה סעה קלה פהיה פכנו מעסקיו עול רבים אשר היה על כוארו ובלומדו ספר עם הת"ח אשר היו מקשיבים לקולו אז היתה עליו יד ה' והוה דורסה כותבה ומגיה והיתה לו לאות ולמזכרת

אדעתא להכינה באורך ימים בימינה של תורה ולגמס אותה על הכפר הישר וללמדה ל כל בני ישראל ע"י השתדלות ההדפסה כי הדברים הם דברים שיש לרבים זכות בהן ובעונותיו עודיו בן כ"ח סנה עלה משה למרום ואיננו כי לקח אותו אלהים באך לשבט דהמש אור ליל הספי בס' זל משה אשר עלה ל' לחקות תחת כנפיו ולהתענג מונו כבודו ונאותו עזב לאחכות והשאיר הדברים אחריו ולא בשאו ק'ו הדשאים בעצמן ויבאו בערבוביא כי הכה הוא יושב ממולי בגן אלהים בארץ החיים הנבכרת

אכן עתה מעשי הסבוכי והעירוני להתחיל ולגמס למקצת מן הדברים שארית בארץ וראשון האשון שעלה בודו מנחלת בית אבי הן המה הלבבות קטנות לו ח"א ושלי אשר מצאתים מוכנות מאתו להדפיכס באשר בעת על לבבי חס יגזור ה"ת וען ראיתים באמת הלכות שבוקות קטנות הכמות ורבות האיכות שהמשיין בהם חס יעמיק עין עיננו וירקדק באותות דברי הטלה והתשובה ומאס באו במספר במין ככון אין בהם כפתל ועקס והמעט מחזיק מרובה ובעני ירו מטפט אמת משערת

ולדורות כי אבא לבני אבא חלא בר חמרא ואונו ראוי להקריב מדילי כלום לפני הפחתים מלכו ארץ רבנן ותלמידהון אמר לי לבי להקריב בקרב הלכות או קצת דברים מהליקוטים סלקטתי לעכמי מידו וס' בס' המ' כוח סאל המלקט משה בן יעקב חאב"ז ופן יחטרכי שומע ורואה בהזכורי מקצת דברים שלא בשם אומון כאלו ח"ו אנו עוסק בהן שלא לשמן אמי מכלל את עצמי כי חלילה לערעא האבא לסותמן ולהעלימן ומן הידוע הוא שכל דבריו הם המה דברי רבותי החיים והנחמי ערן יתעבנו ברוב פלום ואכן דמן ואורויתו דמן כי מומהס שהיתו חס לא רובם מקבתן ובהא עדיפנא מחברו דקא חזינא לרבי מאיר מאחוריה ואף כי לא שמעתי כל ברכי לפני הן עוד הווס גדול כל ימי חיו פעלו אזכרה ומימי ספריו ירוו כמאי ויהו לראשי עשרת נבחרת ומאד מאושרת

ויען כי לורס קמתי למשפחת בית אדוקתי אמי ת"ס מלבד נחלת משפחת בית אבי אשר בס לה נשארתי רק אכבי לברי

לברו וקרובא עלי כי בן הייתי לאבי רק ויחיד לבית אמי ראיתי מחובה היתה מוטלת עלי להקום עם אבי אחא בישראל
ולזכות לרבים במעט קטכפי וכולתי וכחי מקונטריוסו הנחמדים והן כפת עלה בידי כפא זה של שלש רג' לים ריבול
לעמוד לפני מלכים : בלתי יצב לפני השוכים * ויקרא א' משה מלא בלמון סמלאכי הסרת משתמשין בו והקול הולך
וזגוע לאזניו וכל ישראל לו שומעין ביחוד ריכיו העמקים במשא ומתן אמיתי באמיתותה של תורה אשר להיות כי
רובו ככולו סייך לשלש רגלים אשר בהם כצטוו וכתחויבו בקרבן ראה זה קורא הדורות מראש עם בפי לקרוא לו
בסם קרבן חגיגה וכוונתי גם לזה להיות סבא בחשבון סוה חגיגה מעולה ככינוי חגיג' להיות שאני הייתי
המקריב בערו' ועיד עלי הבורא כמה תאב חני לפרסם לרבים את רובי תורתו אשר בכתב וב' עפ' הספיע והופיע
רוח הקדש בבית מדרשו אבל מה אעשה כי כהיום הוא הודע כי אין לא ודי אף לזאת ועם כל זה לא אסיב אחר יד
ומיני וכלמה שאוכל להבליע בתוך הקונטריוס הנכבד והנורא הזה אנכי אשרבני מירי תבקשני והן כעת נדחקתי
והכנסתי בתוכו קונטריוס קטן ממה שהיה לו בביאורו על פ' משפטים ומשכחו חסר להיות כי היוםם הלא נזכרום
ועשים מירי סנה בסנה בעילוי כשמתו בישיבה של מעלה בקפתי לעוררן בישיבה של מטה כי היכי דלימרו שמעתתא
משמיה ופומיה וספתותיו רחופי מרחשן והלאה יעננו בקול לו קול איו והם יעלו לרבוך לפני ה' והיו ללחם לאזכרה
אמה לה' על המערכת והיו לך למשמרת *

ואם יזכנו הבורא להוציא מחשבתי זאת מן הכח א' הפועל ויפתח לי ברחמי את אוזניו הטוב עוד ארחה לרבים
מלאכה אחרת יפה ומתודרת *

ובד' לאו ולא הייתי אבטח ואשען וריק עלי מהשפעת טובו וחסדו להוציא כעת ג' כ' חיבור מלאכה אחת קטנה על
שמי בפני עזמה ותקרא בסם לקט הקטב כשמה כן היא וקיתה דעתי בה לאסף ולקבץ וללקט כל אשר
אמצא בעמרים כתוב בספרים מחרושי ריכיס כדו להקל מעלי ומעל כיוצא בטרחת מוצא ומובא של הדבר המדע
ההוא כי להיות סבבנותי תמיד הייתי בעור ממשש בזה היום מתהלל לאטו ובעטוי הצבתי לו כוונתם ממקום למקום
אחת הנה ואחת הנה ואיירי דונטרי מרכבו ובפרט בטלטול שאני כמצא בו לא כל העתים שווה לפני למצוא דבר חסך
בעת שאני כריך לו לכן אמרתי להעלותם לפני על הספר וברא ואם דקות ורלות הנה ולית מדילי כלום אפרי משכיל א'
דל אין ספק כי ישאר לי זכות המפתח לבר ובטחתי בקוני ימצא בהם הקורא מרובע נפש ונחת רוח מאחר כי לית
מדילי כלום והדברים יצאו מכבסונו של עולם ע' ע' עבריו הנבואים רבותינו אל אשר לשונם דברי כבואות מדברת :
ולרוש' המשולם זה הכי חקרא שמו מה כולל בסם בגן אבות ליתמו בני הבטחתי בסם בורא עולם ה' שהוא מגן
אבות בדברו מחיה מתים במאמרו וחיונו מיומים ויגן בערי וכד' הק' מח' מביתו לא תכלה ונפחת תמים מומה
של תורה לא תחבר מאתנו בזכות לה הדברים המובאים והם יוצאים משני אבות משפחתי מצד אב ואם ויחני ויריכני
במעבלי כרך בני ערני מקום בית מקדשינו ותפארתנו להים וכוננה ער עולם זגלותינו על עונותינו תהי מספרת .
ובערתו' לא נשאר לי כי אם לסיים בכי טוב דבר תורה לחוד שחרותי בזכות א' ח' ומ' מ' ז' אל בהתעקקי במלאכת
העתיקת ההלכות קטנות ראיתי הטעם פנתן ח' א' אל בקריאתם עם החלק שני זבח תודה אמרתי אענה אף
אנכי חלקי עיני בקרבן חגיגה ס' לב' במה שאמרו במדרש רבא פרשת זו על פסוק זבח תודה יכבדני זובח חטאת
זובח אהם אין כתיב כאן וכו' ש' ל' בענין כוונת המדרש הזה שרצוני לומר שמי שזובח חטאת הוי כאילו זובח את
עצמו זה תחת זה מה שהיה ראוי להעשות בו עושים בזאת הבמה וכמ' ארס כי יקריב מכם שהוא וקריב את עצמו
וא' כ' אם היה אומר זובח חטאת יכבדני אז היה צורך תיבת יכבדני בשני כבודים והיה הוא ותורתו אבל במביאי
תודה בית ה' בשמחה וביאור את קרבנס קול טעון וקול שמחה ח' א' אין צודה בו לומר תיבת יכבדני : ותירץ החטאת
הינה באה לא על חטא וכמ' ש' ל' בקלן מכן המורה בקיב חייב בבוסת והטעם שמוס שהוראתו בפניו ב' ד' שביטו
היונו הבוסת העיקרי כמ' ס' המפרש' ושירשנו על פ' התחת זאת לא וומת וגו' לזה אמר החטאת באה על חטא לכן אין
כאן כבוד שארבה מזכרת עון אבל מביאי תודה מכבדים אותי בשני כבודים כבוד אחר כבוד האחר הוא בהבאת
הקרבן שאמרתי ונעשה רבני והכבוד הב' שבאומ' למה הבאת זה הקרבן מזכיר נפלאות של הכס שנעשה לו והוא
להפך מן המביא חטאת סוה מזכיר החטאת וזה הזובח תודה מזכיר הכס . הוא ברחמי ית' ועשה עמנו גם לטובה
וראנו מתורתו נפלאות ועין בעין נחזה וירשלים כוח שאכן גולת הכותרת . ויחלנו הפארת הנפשי וין המשומר בעכבו
וסעודה המתקנת ומשומרת' לאוהבו ולשומרי מצוותיו ועושי משמרת למשמרת' ובהעלותי לראות את פני ה' בבאות
אשר שמים תקן בזרת * חקרא ללהים עליון לא גומר עלי והוא רחום יכפר עון ופסע וחטא' * ויטהר משבוי . לבי
ורעיוני * רצן יעטורני ודעה ורעני ויזכני להתחיל ולגמור למוד תורתו באהבה ובטהרת ארץ ישראל שזכני למען
רחמי לשוב איה שמח וטוב לב ויתן לי בה כח לעבדו וליראה את שמו הנרול לעשות רצוני כרצונו ומכה וכחיה ונורם
טובה וברכה לחיי העת' ב' כה מעתיר העבד הצעיר דמחוי קירה קמי רבנן ותלמודהון תלמיד עלוב נכזה תולעת

חוקתם פה ליוורנו בס' ויבא משה א' אהל העדות והכה פרח מטה אהרן וגו' סכת מי ו'תן אפיו וכתבון מלי לפי' :
הסכת

הסכמת מעלת חכמי רבנו קק ליוורנו הי

כדיק עין מים זה משה האים כל לבית מלוני היום כשם שנים אורח לבדוק כשה ללון בעומקה להלכתא ודינא פה ליוורנו יע"א מתעסק
תמיד בקדשים קלים והמוריס לזכות את עצמו ואת אחרים עמו אתו מעשה חבוניו הקדושים בידו אשר לשמע און שמענו את שמעם בתורתם
והסידורם הנדול. וכד הוינא טליא למרחא עיני רחמי להרכ המופלא מר חביו אכיר יעקב בעל הלכות קטנות אל קן גדולי הערך דברים הראויין למי
שאירן לזכור כתיבתא דקדושה. ועתה עיני רחמי את פרוי פרי עין הדד זה משה האים ידיו חבוני אחיו וראש חלון מאיר ומגלילת החכם השלם
כמוה דר משה גד' לעד לא יכסה. אשר הראו לו דמזרעא דהארץ קא חתי ולכן חזר בכבר חליון לשרת ולכתב כמשה שמיים ככהנה גדולה והקריב
קרבנות כסאיי העדה הם המה רכני וגאוני הגולה מעלת הרב מר חביו זל ומעלת הגאון מר זקנו כמוה דר משה בכח'ר יהונתן גלנטי זל וטובא קא
הוינא הכא שלשלת יחוסין ותורה חזרת על חכמיוא שלה כנאע ומוטר היחס והמעלה לא נוכל זה האיש משה מאבותיו כי הוא עטרת זקנים מחזור
העטרה ליונסה וכאור שכלו הפח והמחשבת הוינא לאור קצת מליקוטיו הנכבדים אשר כל נראה יכירום ויחשיבוים לחפץ יקר אשרי אנוש יעשה זה
וכן חסד ויחיק כיד החכם השלם יודיענו להיות לו לעזר ולסער הגון וראוי לפי כבוד התורה אשר משכן עצמו עליה כדי להוינא לאור חוש המושלם
משגרים או אשר לא במהרה יתקן לטוב לו כל הימים וישא כרכה מאת מנן חכות דכרו ושלמה קתיד חכמותיו. הלוא כה דברי געריא דמן חכמות
החוקים פה ליוורנו וע"א חסד חבני לדודי ודודי לי שנת **מכתב** אלים הוא לפ"ק: עברא דקיתא (**שמואל קושטא**)

המפורסמות אינם דרכות רחמי גדול מעלת הרב המופלא כתורה וכמסודות כמה דר יעקב ישראל חאג' זל אשר לקח גם מעין חסדים ואל
וחי לעולם שכלו טוב ע"א ומעורו גדלמי כאכ פה ליוורנו כדיוותו מתעסק כדפסת חבורו על הש"ס וכמה יגיעות יע
כל ימיו לזכות את הרבים כמדותיו ודעותיו ומסוריו ישראל שמחת אלים וחכמים ואחד שעלה לארץ הקדושה כעלה בדרישה וכרישה
בהיותו סו ריש מתוכנא מרכיץ תורה רבנים עם סיעתא קדישא ויכרותא מעליותא של האשל הנדול מר חמיו טובע שמו כשערים המצוינים כהלכה
הוא המופלא הרב המוכהק כמ'ר משה גלנטי זל וכן עתה קם הבן היודי החרישה וימלא את מקום אבותיו הראשים ופרסומים ארויין וכר ארויין החכם
השלם כמ' הרר משה חאג' זל כר' וכה' לול עלה משה למרום וסתי לוחות העדות בידו מנן חכות דכרו. וכמה מן הקדושים מעולות הוינא משה
מ'צעתו והסכים הקב"ה עמו. ואלהי שראה רחמי זה הספר המושלם וכו קריתו מקצת מדויו ומריוותיו אשר הפליא והגדיל תוסי' חתנתו רחמי להגו
כו כבוד גדול על התורה ועל העבודה להיות לו לעזרה. וכעת צרה תהיה לו הרומה מאת כדוכי עם אפי אכרעה במנה הראוים למ'ת תזה למנה.
וזכות הרבים תלוי במחויק כידו ומעודה ומעודה הרחמן הוא ידריכנו בדרך ויאמנה אכ"ר באם החוקים פה ליוורנו כשעה ימים למדש תשרי שנת חסד

עיקר תבונה לע"ק הנביא (שמואל די פאם סט)

ראה האיתי ספר כתבים ופסקים כדאי מוצק חזקים מלאים זיו ונונה מפקים ומדאיהם ירוכזו ככרקים ומתוכם בעין השמאל עולמי עמינים
עיווקים ודרושים לכל הפסחים מדבש ונפת נופים מתוקים והדברים עתיקים יבאו מפי אשלי כרכבי ה' הגאון כמוה דר חאג' זל האדם
הנדול בענקים. והגאון כמוה דרמ גלנטי זל אשר דגל התורה בארץ הקדושה הקים כדורים המה כחקים ואחריהם החזיק החכם השלם כדאי רמ
חאג' זל כ'רו קבוק מדש מלא עתיקים ככן ש"ק ארשים ומנוקים. כגון אכרעה דאכדוהן חזוקים והוסף תוספת מרובה כעסם שלפולים וקדוקים.
הפליא עשה הגדול תוסי' כים התלמוד וכפוסקים. שא מפי היראה ומשיב מפני הכבוד כפרקים. או אחרתו ללבו מית ויהיו דברי הספר הזה
חקיקים. כי לזאת נכספה נפשי ועשתותי משתוקים יפוטו מעיוותיו חובה בכל קצו ארץ וים חזוקים. על כן אשלי א לדינו עמיים לכבוד התורה
החזרת על חכמיוא שלה שקיים יהיו מריקים לתומכה ולמענה למען תעמוד ימים רבים. וכבכר זאת יתלטו מיד נד ומיד עריסם פדוים וכפרקים.
ויקיים כהם ואתם הדברים כה' לקיכם חיים כלכם היום עין חיים הוא לתחויקים היום זה תשרי שנת חסד כ ליוורנו כה' ואלה הכרכה
אשר כרך משה. באם החשתחה לפני רכנן ותלמודיהן עד שכוליותיו מתפקקים. הצעיר. הצעיר. (**ארוער כהן**)

מודי ומשכח אנה לשה רכא להיו סמיה מברך כי ברחמי הארץ ימי וסבותי כזו היא זקנה זו היא סיבה והגיעני עד היום לראות כן לאיתו כדיק
הרב הנדול בעל עין החיים המחלל מקום אבותיו ואת הדעת ואת התוכנה כל קבל דכא יי רוח אהין קדי און אשונכ כהא' בורכא מרכבן עצמו
וכמוקו עמו גדול מרכן שמו כשם אבותיו ברכות היום סמכותו לתורה ולתעודה ועוד לקרא כיהודה אחיכא מנ' און חסד אשונכ כהא' בורכא מרכבן עצמו
מישראל משה שבי קהרת ויחמו לך ישר כחך סכרת ועל מנן חכות כשעבת. וסנרתי לישועה כהרף העין יושיעך ויעזרך ללמוד וללמד
לשמו ולעשות ספרים אין קן ולזכות את הרבים ככל אות נפשך כשם כרכה תדוון ותתענג על ה' ויחן לך מסאות לכך ועצת אויך תופר ויתנם נפשים
לפניך כ אשר מנן חכות בעזרך הם המה אבותיך הסמדים הראשונים העומדים מומיך ומשאלך וכגן אהם כשעוך והסארוך לכרכה אחרים לשמו
לעשות את כל המצוה הזאת לפדכם תורקם ולהרכינה ברכים. אהלה פני כל קורא יעמוד נא לימיך זה האיש משה זרוע תפארתינו יכיא את מחשבותיו
הטובות לפועל כי רחמי והגון הוא ולא נוכל מתחבותיו ויהי כזית הדוד וריח לו כל ככרון לכונח להלכתא וגבני אורייתא כולם נגלו עלידי משה יעם האלמים
הוא עושה וגדול המעשה לזכות לפני כשא. באם הצעיר חוקים פה ליוורנו שלים אחרון למדש תשרי שנת **באויתן קשתו לפ"ק**.

(עמנואל ככה"ח חוד פראנסושי)

הסכמת הגאון הנדול מופלא

ומפורסם כ"ה ע"ה פ"ה אכ"ר ר"מ מו"ה ררר יוד אופנהיים כר' אכ"ר ד"ק כ"ס וכלל מדינות מעהרין. ודגלו דגל אהנה פרוסה על אס המדינות קק
בראז. יע"א הרחמן הוא יאריך ימיו וימיהם בימי השמים על הארץ כה"ו.
הן היום הקריבו לפני קרבן חגיגה הרול געשה טבע כמטעה שטבעו חכמים החגיגה שני כתב ישר דברי אמת אמת תפמו להאי גברא רכא
משה שפיר קאמר ומשה תיקן להם מטבע היוצאות ככל מקום שנתנו כן מביים עיניהם להקריב קרבן רחמי לראות כהאשפקלריא המחירה לארץ
ולדעים דירת קבע קבעו במסורות כטועים טע אהיל העשו כיי שנים. ונית שהוא ארבע על ארבע חמות של הלכה ומקום חסוב זמיק על גבי
מזנה וסוכן סוכן האל זמיק קליטה כמי שאנח הכה עושה מכה ועושה עשיה לשמה לשם גירומין גרשה כפשו לתאוד ויהי העם כמתאנים שמו ולקטו
מלקט כרהיטעא וסישפא דשמעתתא זמיק לי בלישא לשון מדברת גדולות לשון של זמורית ולשון זהוב או שלשה לשונות כהר'תל תלפיות שהכל אין עוביט
דך ימין דך הימין ודרך הרבים בריכין לו והולכין לאורו האור היונא מבני ועפים כדי לבדקן וכדי לחתמן כחותם המרובין וכחותם האדמה אדמת
קודש ותרי קלא איירי דחביבא משטעי כאשר שמענו קול לו קול חליו משה ורכר אמירה בעיניה ה' הגאון המפורסם שלשיתא דיומנא הרב הכולל
מו"ה דר **משה גאלנטי** ז"ל אשר חיבר ספר **קרבן חגיגה** ואשר אכני רואה כן שתי רחיות מביא קרבן ומדמה דין לדין ויושב על
חס טוהר טיהרה של מוכח וככס ככסיס דרחמנא ככסיס לכושו לכוב אור היקר אור מוזקק שכעתים ונהויה כ"ל ומשך אחר הפתילה פתיל
הכלת והרמתן וכגדי מא' וקמא מרוק שפיר מלא מים זכים ומתוקים ורדופי מיה וסימור המקל'ל לכרכים ומעייני הוינא לרשות הרבים כגן של סא
וכן המעדד

אשר יעדר כהנים ושרים גדולים דרעו... והנה קם כן בתו תחתיו אשר שמו כשם רבו שחכם המופלא ומופלג הוא הרב משה רבינו
בר' ליעדו יעוד קונה דברי תורה הנבנה ורובה בתקנתו זהו כלכלתו מכלכל חיים וכלכלה של פירות נבחר על כתיבו להביא כיבורים פרי ארמת
אחזה ונחלת אבות נחלה שאין לה הפסק וכן יוצא בקרבן אכיו ויורם מוחך שני ידיו על ראש חשמיני ואוחז החבל בתריין ראשין ונצטרי דהנחא כספר
קרבן חגיגה חנוה והולך מהלך שביילי דעת... ובספר **הלכות קטנות** אשר חזיר מר אכיו הגאון המופלא משה רבינו **ועקב האגויו ז"ל**
הקטנותו יא לבקר בהיכלו בהיכל ה' והלכות קבועות סבו כאן אשר בפסק רוב הדרגות נגד יחידה והמורה יורה כאן סבו וסמוע שמוט כשר מקיף
היקף גויל ונחית בלשכות הנחית ולשכות בית המוקד יקוד אצת הכיתן כסאן עדות לכל כאן עולם מאחזעתא ומצדדים נכרא כריאה ועשיה לשמה וסס
עירו דין הבא הבאה רכה ולא ביאה רקבית אין כ"ה כלל חידוש ויכן משה מונח תחת ההר ולהקריב על קרבן חגיגה ושחמה והקבל האכאס כאיס לשמוע
הלכות גדולות סבו כאן והנה ביקש מאתי לבא על התמוס וכתחתיין וכו' לו במקום שאמדו לתמוס ואלת לירי עלים לתרובה ולהוניח והליתין רק אפם
ק"הו אשר טעמתי כדי טעמיה ונמיעה בקצה המטה משה מ"ה הכל הולך אחר העיקור והנוף היו א"ה מן החילין ודאי טעם ע"ז ופריו סוים לטובה
אזרתי אז על לבי לזרז בחכמה ולתור מקום מנוחה ונחלת אבות ומילי דחכות ומילי דכרבות להסכים עם אוחזן שקדמו עיניהם אשמויות מממר היו א"ה
וכא בקשר המלחמה מלחמתה של תורה חמס כתבא קודם למעשה בשאלות ותשובות דליתיה שהגאון המחבר מקבר במקום שהיה לו להאריך ולהעריך
מעברה מול מערכה נראית עמוקות לשעמים שלא יורה ס"ס מורה עד עת האפס אשיפות הרועים ולהקדים במקלות מקילו יגיד לו לעיני כבודתא
דשועתתא להוסיף כוכך ואוחזן ק"ה כשכתב בלי ועתה שא בא כל"ך וקמתך להיות חובה קמת כמדבר כלשון עמו ולהניח מפריי ולאכוע מוטבו וכל המשיע
כחסייע ס"ס כו חמס יתברך ומי עליון המבורך ונצטרי נורה סוד לכל כשם חל"ו ישיט א"ה את ידו להסיע את גבול רעהו גבול אשר גבולו הראשו" כי
כח"ה כחך על עכבו לא יעסק מהגבול המוגבל ממך ט"ו סנה והסומע ישמע והסול יחול ועליו תבוא כרבת טוב"כ ד"ה חתום גודלת וכעבורא דנשא
דרך סס סס ק"ק ומשפט ב"ה המדבר לכבוד אכמיא של תורה! (**דוד הקטן** בן המנוח המפורסם משה רבינו אברהם ז"ל **אופנהוים**) תוך עם
אכיו יושב עדת יו"ה ק"ק **ניקל שפורג** וככל מדינות מערדן ורגל אהנה פרוסה על ק"ק **פראג** אשעת העמקים חכמת השולן ועיכובה
משייפי ומשפת לעלות לזיון כרינה דרך סלולה כמעלות בית חרון יום ו' ח' כסלו תס"ד לפ"ק פה **ווינא**

היום הזה ראובן כן יכבד אב"ה בר' כ"ת כ"ו עמו בכל דרכיו ומשכיל וס' עמו מעלת החכם השלם המג"מ כ"ו כ"ו כשיתו סומו על פני חזן
קרבן ישראל בעט כרול ועוברת שלשה משיבו עמד הראשון שבראשון קש אורי אמת ס"ת **הלכות קטנות** כמעט מחזיק תרובה
מעלת אכיו מרכא ורנחא הרב הגדול תנא דאורייתא כמו"ה הרב **יעקב האגויו ז"ל** בעל עץ החיים ולו ז' חף ז' קתני ספר **קרבן חגיגה**
מעלת אכיו חינו הרב המופלא ר"מ ור"מ כ"ו ע"ה פ"ה כמו"ה הרב **משה גאלנטי ז"ל** דינים חמורים הנאמרים במנוענות וזעזע בקהל קדושים
בשלם רבליס כאשר כל רוחיהם כיורום וכא הכת"וב השלישי והכריע כשיסם ספר **לקט הקמח** ולקוט מפסקי דינים שזמנאו בהפרים מעשה
ידו אחז מעלת הרב כמו"ה הרב **משה האגויו** נר"ו ויען ויבשן דבר תורה מעות קבוצת והא"ה משה נר"ו דינים מעותו על קר"ן חזרה ה"כ"י
יכרא כדי להזיחא לאורה לזכות את הרבים והדיקים חסים על ממונם ויחל **משה** יחאנתו מ"ה להנביל אז העם שזמנאו מנוע כהרפת כרך
הלה לאלול ולא מקצתו עד עירן ועירדן להחלתו ולטובתו אשר על כן חמס א' תמנע טוב מעליו הננו אהנו כלאו היתן לאהרית בית דין כהשאר
מן וא על כל א"ה ואשה קטון וגדול יהיה מי שיהיה א' יהרסו להעלות שלשה ספרים ה"כ"ו על מזבח הדפוס לא לשאתן יחד ולא כל ח' כפני עמנו לא
באתרא הדין ולא ככל אחר ואתר למשך ט"ו סנה המתחילות מהיום הזה והלה חס לא מדעת ורזון מעלת הרב י"ה הכ"ל כ"ו והסומע בקולו ישא כרכה
מאת ה' ונדקה י החותמים פה ויכניאה יום חמישי כ"ג למדע אחר ראשון סנת תת **אבת יד** וה"ך בנין וגו' לפ"ק
(שלמה בכמו"ה הרב יעשיה ביצה זל"ה ה') (דוד נכת"ה שלמה אשראם זל"ה ה')
(משה כ"ו ר' יעקב לוי מ"ה זל"ה ה') (משה בכמ"ה דניאל מאגרו זל"ה ה')
הסכמת הרב הכולל כנן של קדושים כמוהרר הנגיה קזים כ"ו

נדוע כשערים שאם של הרבנים אמונה ק"ס הגאונים גדולי דורם תקיפי דאדעא קדישא עורם בחייהם האירו ביטוי תורתם תכל ואחר פטירתם הניחו
כרכה א' ביתם בחיבוריהם היקרים מאירים לארץ ולדריס יעקב ק"ס הכן יקיר להם יודי החיכו כרע כאח"כ כמות ר"ר משה נר"ו והפליא עשה לזכות את
הרבים ולהזיחא לאור הדמוס קצת מן כתביהם החשובים אשר היו כמוסס אצלנו עזדה הגדול חושה להוסיף כושך משלו טליקוטיו הנחמדים ולמען לא
סיונות גבולו ויכוו דריס יעשו וספ ויפה נזר מעלת הגאון הכ"ו רכני ויכניאה יע"ה לנגדו נדר ולעשית סיון והרית כעשה מניף איהם כיהודה
ועוד לקרא אהם הכעיר **חגיגה קזים** ככת"ה הרב **מנחם**
זל"ה פה פיורויכניאה מתח תס"ד לפ"ק

הנה ע"ו כשחק באחז אשר לעת כזאת עדיין לא הניעו וכו' ל"י הסכמות הגאונים הגדולים והמפורסמים אשר ככל גלילות אחינו הכפזים
בנולת ערי אשכנז ופולוניא ה"י כאשר שאתי מבית מדרשם הוא בית מדרשו של סס ועבר ע"ו האון היסולא הט כ' והמטיב החכם השלם
כת"ה מנחם בן הק"ן הארון יעקב אשכנזי מקרקוויא כ"ו ודעמיה וכו' היתה תשופתו א' סמיכת עיכוכ תשוכתם הוא תפני הניסות המשכאים את
הדרכים וכפרט כי קוקף המלחמות הס סביב סביב לערים ההם ועוד כי אלועיבו הגאונים ה"י מסוכלים כמילי דמתיא וכמילי דעליתא בהרת המפקח
והסאות אשר כל העם כ"ה עליהם מהבוקר עד הערב ולא יתנום השכ' ולכן בראותי כי אשר העירון בעל הדפוס אן אותי ודאך את השעה לנאור את
המלאכה לא יכולתי להתעכב ולהמתין עוד וכטחתי ומיכתי על רוב חסידותם וקדושתם לא יחסנו לי כזה עון כי ידעי טובא דכל סיד גוי בארבע ידו
תקיפא על ישראל ולא מצינא לדחוי ליה במילי עכ"ז כל עת שניעו לירי חענדס עטרת תפארת על ראשי כאשר ז"ו היא חוכתי וכך נאה לי והס נס
המה ראשי אבי ישראל זה הוא דרכס וכן היא מדתן להקת מעיר לעזור ולתמוך כיד לומדי התורה וכטחתי כה יעשו וכה יוסיפו לעשות עמיו את לבינה
כפולה ומכופלת להלן כע"ו א' הכדיבים הקצינים חלופים רוחנים ונשיכים המתנדבים בעם אלהי אברהם הסרים אל משמעתם הם יקחו חלקם הראוי
מכל המפרים לפי כבודם למכמת נפשות לחלקם כיעקב ולהעמיס בישראל כאשר בן כדר ויצא משה קדום הוא מרן מלכא הגאון המפורסם ומופלג
מו"ה ר"ר דוד אופנהיים כ"ו ח"כ"ד ור"מ ור"מ דק"ק כ"ס והמדינה בריסק דליטא והקבלות ולע"ע בתקבל כעיר ואס בישראל ק"ק פראג יע"ה ונ"ה בעדת
קדס ק"ק אשכנזים הדרים בעיר הא"ה סלה ת"ו להלין טוב בעדי כפני גו"ה יחדי סולתו ולהרכות להטיב כהטבת הנרות והטבת הקטנית כעל הגאון
שלם ישלם לו ולהס ולכל כיונא כהס מיימד ושאר הגאונים והכריכים אשר בגלות תורגמתי יתן ויחזור ויתן להם גמולה הטוב ביהם שהאן טוב לשלם
ולכריות ויקבץ כדחי עמו ישראל מארבע כמסות הארץ וכו' לזיון גו"ה כ"ה

שאלה